ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1960

Vyhlásené: 05.07.1960 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

92

VYHLÁŠKA
ministra zahraničných vecí

z 18. mája 1960

o Konzulárnom dohovore medzi Československou republikou a Bulharskou ľudovou republikou

Dňa 27. mája 1959 bol v Prahe podpísaný Konzulárny dohovor medzi Československou republikou a Bulharskou ľudovou republikou.

Národné zhromaždenie vyslovilo s Dohovorom súhlas 19. novembra 1959 a prezident Československej republiky ho ratifikoval 21. marca 1960.

Ratifikačné listiny sa vymenili v Sofii 25. apríla 1960.

Podľa svojho článku 23 Dohovor nadobudol účinnosť dňom výmeny ratifikačných listín, t. j. 25. apríla 1960.

České znenie Dohovoru sa vyhlasuje súčasne.*)

David v. r.

KONZULÁRNY DOHOVOR

medzi

Československou republikou a Bulharskou ľudovou republikou

Prezident Československej republiky a

Prezídium Ľudového zhromaždenia Bulharskej ľudovej republiky

vedení snahou ďalej rozširovať vzájomné vzťahy a všestrannú spoluprácu v súlade s prianím a záujmami ľudu obidvoch krajín, rozhodli sa uzavrieť tento Dohovor a vymenovali za svojich splnomocnencov:

prezident Československej republiky

Václava Davida,
ministra zahraničných vecí,

Prezídium Ľudového zhromaždenia Bulharskej ľudovej republiky

Karlo Lukanova,
ministra zahraničných vecí,

ktorí sa po vzájomnom predložení svojich plnomocenstiev, ktoré boli zhľadané v náležitom poriadku a v predpísanej forme, dohodli na tomto:

I. Zriaďovanie konzulátov a vysielanie konzulov

Článok 1

(1) V súlade s týmto Dohovorom sa každej Zmluvnej strane poskytuje právo zriaďovať na území druhej Zmluvnej strany generálne konzuláty, konzuláty, vicekonzuláty a konzulárne agentúry (ďalej len „konzuláty“) a právo vysielať generálnych konzulov, konzulov, vicekonzulov a konzulárnych agentov (ďalej len „konzuli“).

(2) Počet konzulátov, sídla konzulov a konzulárne obvody Zmluvné strany vzájomne dohodnú.

Článok 2

(1) Štát vysielajúci konzula požiada štát prijímajúci o súhlas s jeho osobou. Po predložení konzulárneho patentu, obsahujúceho priezvisko a meno konzula, jeho konzulskú hodnosť, miesto jeho sídla a jemu určený konzulárny obvod, udelí prijímajúci štát exequatur.

(2) Po jeho udelení sa ujme konzul svojej funkcie. Štátne orgány konzulárneho obvodu bez meškania urobia potrebné opatrenia, aby konzul mohol vykonávať svoju služobnú činnosť a požívať práva, výsady a výhody, ktoré mu poskytuje tento Dohovor a právny poriadok prijímajúceho štátu.

Článok 3

(1) Pri prechodnej neprítomnosti alebo vážnej prekážke, brániacej konzulovi vo výkone jeho služobnej činnosti, pri jeho odvolaní alebo úmrtí, konzulské funkcie je oprávnený vykonávať jeho zástupca, meno a poverenie ktorého sa včas oznámilo kompetentným úradom prijímajúceho štátu.

(2) Zástupca konzula v dobe výkonu funkcie konzula požíva všetky práva, výsady a výhody, vyhradené týmto Dohovorom konzulom.

II. Práva, výsady a výhody konzulov a konzulárnych pracovníkov

Článok 4

Konzuli a taktiež konzulárni pracovníci, pokiaľ sú občanmi vysielajúceho štátu, nepodliehajú vo svojej činnosti právomoci súdov a správnych úradov prijímajúceho štátu.

Článok 5

(1) Konzuli a konzulárni pracovníci sú povinní vydávať svedectvá u súdov, prokuratúr, alebo vyšetrovacích orgánov prijímajúceho štátu.

(2) Osoby uvedené v predchádzajúcom odseku môžu odmietnuť výpoveď o okolnostiach, ktoré sa vzťahujú na ich služobnú činnosť.

(3) Ak sa nemôžu ustanoviť osobne, úrady ich môžu vyslúchnuť v miestnostiach konzulátu alebo v ich byte, alebo požadovať písomnú odpoveď.

(4) Ustanovenie tohto článku platí tiež pokiaľ ide o konanie vykonávané správnymi úradmi.

Článok 6

(1) Konzulárne kancelárie, archívy a úradná korešpondencia včítane telegramov, telefónov a ďalekopisov sú nedotknuteľné. Súkromné veci a osobná korešpondencia konzulov musia byť vždy uschované oddelene. Konzuli majú právo používať šifry a diplomatickú poštu.

(2) Orgány prijímajúceho štátu nemôžu v služobných miestnostiach konzulátov, ako aj v súkromných bytoch konzulov vykonávať donucovacie opatrenia. Do týchto miestností nemôžu orgány prijímajúceho štátu vstupovať bez konzulovho súhlasu.

Článok 7

Konzuli majú právo vyvesovať na budovách, v ktorých sú úradné miestnosti konzulátov, znak vysielajúceho štátu a nápis s označením úradu. Na uvedených budovách a na služobne používaných vozidlách majú právo vztyčovať vlajku vysielajúceho štátu.

Článok 8

(1) Konzuli a konzulárni pracovníci, pokiaľ sú občanmi vysielajúceho štátu, sú oslobodení od osobných a vecných plnení na základe vzájomnosti. Od vecného plnenia sú oslobodené aj nehnuteľnosti nimi používané ako obytné alebo služobné priestory.

(2) Uvedené osoby sú, pokiaľ ide o príjmy z ich služobnej činnosti, oslobodené od priamych daní a dávok.

(3) Nehnuteľný majetok vysielajúceho štátu, určený na umiestnenie konzulátov alebo na bývanie konzulov a konzulárnych pracovníkov, je na území prijímajúceho štátu oslobodený od všetkých priamych daní.

Článok 9

(1) Colné oslobodenie konzulov sa vzťahuje na ich cestovné batožiny a na predmety dovážané pre ich potrebu do výšky ročného limitu určeného prijímajúcim štátom pri zachovaní vzájomnosti.

(2) Predmety určené pre úradnú potrebu konzulátov používajú plné colné oslobodenie.

Článok 10

Ustanovenia článkov 8 a 9 sa vzťahujú aj na manželky osôb uvedených v jednotlivých článkoch a na ich neplnoleté deti žijúce s nimi v spoločnej domácnosti, pokiaľ sú občanmi vysielajúceho štátu.

III. Služobná činnosť konzulov

Článok 11

Konzuli napomáhajú všestrannému rozvoju politických, hospodárskych a kultúrnych stykov obidvoch krajín.

Článok 12

(1) Konzuli majú právo hájiť vo svojom konzulárnom obvode práva a záujmy štátu, ktorý ich vysiela a taktiež jeho občanov a právnických osôb.

(2) Konzuli sa môžu pri svojej služobnej činnosti obracať vo svojom konzulárnom obvode priamo na kompetentné orgány a inštitúcie a žiadať ich o pomoc pri plnení svojich úloh.

Článok 13

(1) Konzuli majú právo viesť evidenciu občanov vysielajúceho štátu, zdržujúcich sa trvale alebo dočasne v ich konzulárnom obvode. Predpisy Zmluvných strán o registrácii cudzích štátnych príslušníkov zostávajú nedotknuté.

(2) Konzuli môžu vydávať pasy občanom štátu vysielajúceho konzula. Občanom prijímajúceho štátu, cudzím štátnym príslušníkom alebo osobám bez štátnej príslušnosti môžu udeľovať víza alebo iné povolenia pre vstup do vysielajúceho štátu alebo výstup z neho.

Článok 14

V oblasti občianskeho, rodinného a trestného práva sa služobná činnosť konzulov, pokiaľ nie je určené inak, spravuje Zmluvou medzi Československou republikou a Bulharskou ľudovou republikou o právnej pomoci vo veciach občianskych a trestných, podpísanou v Prahe 13. apríla 1954.

Článok 15

(1) Konzuli sú oprávnení konať na konzulátoch, vo vlastnom byte alebo v byte občanov vysielajúceho štátu, ako aj na lodi alebo v lietadlách, ktoré nesú vlajku alebo výsostné označenie vysielajúceho štátu - pokiaľ tomu nebránia právne predpisy prijímajúceho štátu - tieto úkony:

a) spisovať, overovať a uschovávať závety alebo listiny o jednostranných právnych úkonoch občanov vysielajúceho štátu; b) spisovať alebo overovať písomné vyhlásenie občanov vysielajúceho štátu;

c) spisovať alebo overovať listiny o právnych úkonoch medzi občanmi vysielajúceho štátu; nemôžu však spisovať alebo overovať listiny o právnych úkonoch o nadobudnutí alebo scudzení práv k budovám alebo iným nehnuteľnostiam, ktoré sú na území prijímajúceho štátu;

d) spisovať alebo overovať listiny o právnych úkonoch medzi občanmi vysielajúceho štátu a občanmi prijímajúceho štátu, pokiaľ sa tieto právne úkony týkajú výlučne záujmov na území vysielajúceho štátu alebo záležitostí, k vykonaniu ktorých má dôjsť na území vysielajúceho štátu, a pokiaľ tieto právne úkony neodporujú právnym predpisom oboch Zmluvných strán;

e) overovať podpisy občanov vysielajúceho štátu na písomnostiach každého druhu; legalizovať písomnosti pochádzajúce od orgánov alebo úradných osôb vysielajúceho alebo prijímajúceho štátu, ako aj od súkromných osôb a overovať ich odpisy, preklady a výpisy z nich;

f) prijímať do úschovy peniaze a cenné predmety občanov vysielajúceho štátu; príslušné právne predpisy prijímajúceho štátu zostávajú nedotknuté;

g) iné úkony, na ktoré sú splnomocnení vysielajúcim štátom.

(2) Konzulom spísané, legalizované a overené písomnosti, odpisy, preklady a výpisy, ktoré sú uvedené v odseku 1, majú v prijímajúcom štáte takú dôkaznú moc, ako písomnosti spísané, preložené, overené alebo legalizované kompetentnými orgánmi a úradnými osobami prijímajúceho štátu.

Článok 16

(1) Pred konzulmi môžu byť uzavierané manželstvá, ak sú obe osoby, uzavierajúce manželstvo občanmi vysielajúceho štátu. Uzavieranie manželstiev sa vykonáva v súhlase so zákonmi vysielajúceho štátu.

(2) Konzuli môžu osvedčovať podľa predpisov vysielajúceho štátu narodenia a úmrtia občanov vysielajúceho štátu.

(3) Príslušné predpisy Zmluvných strán zostávajú tým nedotknuté.

Článok 17

(1) Konzuli majú právo, pokiaľ to pripúšťa zákonodárstvo vysielajúceho štátu, ustanoviť opatrovníka alebo poručníka občanom vysielajúceho štátu. V týchto prípadoch konzuli majú právo vykonávať dozor nad poručníctvom a opatrovníctvom.

Článok 18

(1) Konzuli poskytujú pomoc lodiam vysielajúceho štátu. Najmä môžu vstupovať do styku s posádkou lode a cestujúcimi, vydávať, potvrdzovať a preskumávať lodné listiny a spisovať zápisnice o náklade a účele cesty a o mimoriadnych udalostiach. Vykonávajú funkciu dohliadajúceho úradu a urovnávajú spory medzi velením lode a posádkou.

(2) Vo všetkých prípadoch sú miestne úrady povinné na žiadosť konzula poskytnúť mu nevyhnutnú pomoc a podporu.

(3) V prípade, že úrady prijímajúceho štátu majú v úmysle urobiť akékoľvek donucovacie opatrenia na obchodných lodiach vysielajúceho štátu, upovedomia o tom vopred konzula, aby mohol byť prítomný pri vykonávaní týchto opatrení. Toto sa nevzťahuje na colnú, pasovú a zdravotnú kontrolu lodí, členov posádky a cestujúcich.

Článok 19

Pri nehodách a stroskotaní lodí jednej zo Zmluvných strán kompetentné orgány okamžite upovedomia konzula a oznámia mu aké urobili opatrenia. Taktiež poskytnú konzulovi nevyhnutnú pomoc pri opatreniach, ktoré urobia v súvislosti s haváriou lode a prizvú ho k opatreniam potrebným na zistenie príčin nehody a na zabezpečenie dôkazov.

Článok 20

(1) Konzuli poskytujú pomoc lietadlám vysielajúceho štátu, najmä môžu v prípade pristátia podporovať členov posádky a cestujúcich pri ich styku s orgánmi prijímajúceho štátu a urobiť potrebné opatrenia, aby mohli pokračovať v ceste.

(2) Pri havárii alebo nehodách lietadiel vysielajúceho štátu konzuli môžu okamžite robiť alebo sa dožadovať opatrení pre poskytnutie pomoci členom posádky a cestujúcim a pre ochranu nákladu a opravu lietadla; kompetentné orgány prizvú konzula, aby sa zúčastnil opatrení potrebných na zistenie príčin nehody a na zabezpečenie dôkazov.

IV. Záverečné ustanovenia

Článok 21

Ustanovenia tohto Dohovoru o právach a povinnostiach konzulov sa budú rovnako uplatňovať vo vzťahu k pracovníkom diplomatických zastupiteľských úradov, poverených vykonávaním konzulárnej činnosti. Tým nie sú dotknuté ich diplomatické privilégiá a imunita.

Článok 22

Tento Dohovor sa uzaviera na dobu päť rokov. Zostane v platnosti vždy ďalších päť rokov, ak neprejaví jedna zo Zmluvných strán šesť mesiacov pred uplynutím práve prebiehajúceho obdobia svoje prianie Dohovor vypovedať.

Článok 23

Tento Dohovor podlieha ratifikácii.

Dohovor nadobudne účinnosť dňom výmeny ratifikačných listín, ktorá sa vykoná v Sofii.

Spísaná v Prahe 27. mája 1959 v dvoch vyhotoveniach, každé v jazyku českom a bulharskom, pričom obe znenia majú rovnakú platnosť.

Za

Československú republiku:

V. David v. r.

Za

Bulharskú ľudovú republiku:

K. Lukanov v. r.

*) Tu sa vyhlasuje slovenské znenie.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.